

Ajatuksia eristyksistä

Aamupalalla siristin silmiäni. Jänis loikki pihalla ja hamusi lumen alta ruohoa. Hypähti kiven päälle ja istui siinä tovin aikaa. Luulin, että se oli sairastunut, mutta havaitessaan liikettä ikkunan takana loikki tiehensä vikkelästi.

Olisiko sekin tullut lintulaudalta tippuneiden siementen toivossa pihalle. Pitkin talvea sen olen nähnyt aina joskus puikkelehtivan katujen yli. Eristyksissä ollessa tulee tarkkailtua tavallista enemmän luontoa. Talvi on ollut meidän alueella erikoinen: lunta sataa ja sulaa, on paljon jäisiä kelejä.

Korona pandemia herättää monenlaisia ajatuksia. On hyvä noudattaa varovaisuutta, jottei saa sitä eikä levitä itse, jos on sairastunut. On hyvä osata pyytää apua mm. me yli 70-vuotiaat asiointiapua. Tarjolla on myös iltavirren laulamista ja Herran siunauksen lukemista. Keskusteluapua voi tarvita jokainen iästä riippumatta, kun tilanne ahdistaa.

Lapset, vanhemmat ja opettajat ovat lujilla, kun koulu on etäkoulua. Opettajien työ on muuttunut. Pitää suunnitella ja toteuttaa yhtäkkiä opetus tietokoneen ja kirjallisten tehtävien varaan. Henkilökohtainen yhteys on myös tärkeää. Lapset tarvitsevat vanhempien tukea tavallista enemmän. Mutta yhteinen tekeminen ja suunnittelu voi myös lähentää.

7-luokkalaisen tehtävänä oli valmistaa aamupala, valmistaa pääsiäisateria oman suunnitelman mukaan. Raportoida ja kuvata ne. Näin kotitaloustuntejakin voi pitää etänä. - Toisen lapsen tuli tehdä retkievää ja mennä luontoretelle vanhemman kanssa ja kirjoittaa siitä opettajalle.

Molemmissa tehtävissä tarvittiin yhteistä suunnittelua.

Jollei olisi näitä nykyajan välineitä, puhelimia, tabletteja ja tietokoneita, olisivat opetus ja kontaktit vaikeampia. WhatsApp-ryhmissä kaikki saavat tiedon yhtä aikaa.

Iloitaan siitä, että nämä mahdollisuudet ovat ja yritetään tukea toinen toistamme. Vapaaehtoistyötä tarvitaan. Puhelu tai kirje ilahduttaa. Voi soittaa itse tai jättää soittopyynnön mm. seurakunnan työntekijöille. Kuunnellaan sanaa radiosta, somesta ja ollaan sen kautta mukana seurakunnan yhteisessä jumalanpalveluksessa. Sitten, kun on mahdollista kokoontua, osallistutaan jumalanpalveluksiin, seuroihin ja muuhun toimintaan.

Sivun yläreunassa oleva auringonlaskun kuva kertoo toivosta. Saamme luottaa siihen, että Jumala on meidän kanssamme jokaisena päivänä, olimmepa terveitä tai sairaita. Saamme rukoilla jaksamista jokaiselle päivälle kullekin tehtävissään. Kekseliäisyyttä ja voimia taudin voittamiseen ja rokotteen keksimiseen.

Iloitaan niistä asioista, mitä meillä on: kevään tulosta, lintujen tarkkailusta, luonnon heräämisestä.

Aira Lehto